

ÚVODNÍK

MIZEJÍCÍ HŘÍCH

„Áron vloží obě ruce na hlavu živého kozla. Vyzná nad ním všechny nepravosti Izraelců a všechny jejich přestoupení se všemi jejich hříchy a vloží je na hlavu kozla; pak ho dá připraveným mužem vyhnat do pouště. Kozel na sobě ponese všechny jejich nepravosti do odlehlé země.“
3M 16,21-22

Novozákonní církev nemívá bohoslužby příliš výpravné a ozdobné. Zvláště my, kteří patříme k protestantské větvi církve, klade hlavní důraz na slovo a uctívání. Bohoslužba starozákonního Izraele byla mnohem obraznější a pod biblickým termínem „slovo“ se velmi často skrývaly různé obrazy. Většina starozákonních obětí byla předobrazem oběti Pána Ježíše Krista a ukazovala, jaký význam jeho obětí bude mít. Osobně se domnívám, že bez starozákonních obětí, bychom nebyli schopni pochopit význam oběti Pána Ježíše.

Jednou za rok se měl v Izraeli konat „Den smíření“. Izrael se měl shromáždit a velekněz vykonal obřad. Byl poměrně dlouhý a symbolizoval mnoho z toho, co se o mnoho let později stalo na Golgotě. Dnes bych se rád zastavil u části tohoto obřadu.

Před velekněze přivedli kozla. Áron nebo jeho nástupce na něho vložil ruce a začal nahlas vyznávat hříchy Izraele. Potom byl tento kozel vyhnán na poušť. Zkusme si sebe představit v zástupu přihlížejících Izraelců. Slyšeli bychom Árona vyznávat jednotlivé hříchy. Byly by tam jmenovány hříchy, které jsme nikdy nespáchali, hříchy, které jsme spáchali už dávno a hříchy, které jsme spáchali nedávno (jak by nám asi bylo, kdyby byly veřejně vyslovovány naše hříchy?). Potom bychom viděli kozla, jak i s našimi hříchy mizí v poušti. Myslím, že by to pro nás byl velmi silný zážitek. Mohli bychom si uvědomit vážnost našeho hříchu, protože bylo jasné, že kozel nesoucí tyto hříchy bude zakoušet odmítnutí a osamocení (byl vyhnán

od stáda a sám bloudil po poušti), hlad a žízeň a nakonec smrt. To je něco, co bychom my zasluhovali za náš hřích. Také bychom si mohli uvědomit, že tyto hříchy byly z nás přeneseny na někoho jiného a ve chvíli, když kozel mizel v dál, bychom mohli prožít, že takto zmizely i naše hříchy. Tuto slavnost si každý z Židů mohl připomínat celý rok. Jak vážnost svého hříchu, tak odpuštění.

Za mnoho set let po ustanovení tohoto obřadu se Židé shromažďovali v Jeruzalémě. Sešli se, aby si o Velikonocích připomněli vyvedení z Egypta. Připomínali si čin Boží záchrany. Jenomže tyto Velikonoce byly jiné. Bylo to naposled, kdy mělo smysl přinášet zástupné oběti. Oběti, které se musely znovu a znovu opakovat. Protože tyto Velikonoce byla přinesena konečná oběť. Pán Ježíš byl přibit na kříž. Hříchy každého z nás

byly přeneseny na Něj a to takovým způsobem, o kterém Písmo říká, že On sám se stal hříchem. Byl zrazen přítelem, odmítnut svým lidem, umíral osamoceně, hladově a žíznivě ve velkých bolestech. Naplnilo se na Něm všechno, co jsme mohli vidět v předobrazu Jeho oběti, při obřadu Dne smíření. Ježíšova oběť byla dostatečná pro naši záchranu. Zaplatil za všechny hříchy. Ty hříchy zmizely v dál stejně jako zmizel

kozel v našem příběhu.

My budeme letošní Velikonoce slavit již takřka dva tisíce let po oběti Pána Ježíše. Jeho oběť pro nás stále platí. Navíc víme, že nezůstal v hrobě, ale byl vzkříšen z mrtvých. Můžeme si opět připomenout hloubku našeho hříchu, smrt, ze které jsme byli vysvobozeni. Můžeme si také připomenout odpuštění, kterého se nám dostalo. Bůh nevzpomíná na naše hříchy. Říká, že je hodil za hlavu. Můžeme s tím napevno počítat. Navíc víme, že se Jeho oběť netýkala jen nás, ale i lidí kolem nás.

Přeji vám radostné Velikonoce, kdy si budete moci připomenout, že Bůh projevilsvou lásku k nám naprosto konkrétně. Mám touhu, aby se nám o letošních Velikonocích podařilo se o tuto radostnou a nadějnou zvěst podělit i s ostatními.

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři,
tak to vypadá, že jaro je opravdu tady. Dneska je konečně krásný slunečný den, kdy je opravdu i teplo.

Za týden jsou Velikonoce a při té příležitosti jsme oslovili některé z Vás a výsledky naší ankety si můžete přečíst uvnitř. Jak se zdá, přestože to jsou pro nás nejdůležitější svátky, ne vždy si víme rady s jejich oslavou.

Tak ať se Vám to letos povede!

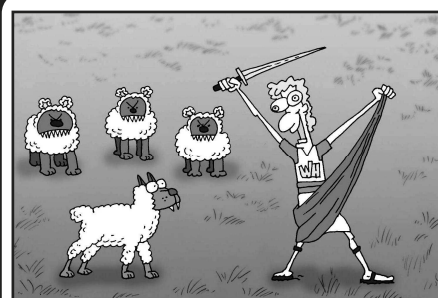
A také si někdy říkám: „Ještě, že tenkrát Ježíš taky neodjel na prodloužený víkend!“

Požehnané Velikonoce vám přeje

Tomáš Božoušek

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

NAZDAR VLKU V ROUŠE BERÁNCÍM! TO JSEM JÁ...
LOVEC VLKŮ V ROUŠE PASTÝŘE
A MĚ STÁDO LOVECKÝCH PSŮ V ROUŠE BERÁNCÍM

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOUŠEK
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC. - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Přečetli jste už celou Bibli? 2

Dny dobrých zpráv na obzoru 3

Jak slavíme Velikonoce?... 4

PŘEČETLI JSTE UŽ CELOU BIBLI?

Co je to za otázku, řeknete si možná. Jistě. Několikrát. Ano, také jsem už Bibli přečetl vícekrát. A jaký nejdelší úsek jste přečetli v kuse najednou? Kapitolu? Nějakou epištolu (třeba Filomenovi :-). Přečíst si najednou nějakou delší pasáž, zejména třeba epištolu, je užitečné. Epištoly jsou dopisy a kdyby vám přišel od někoho dopis, který byste měli za důležitý, také byste ho asi přečetli nejprve najednou a pak se třeba znovu vraceli k jednotlivým částem dopisu.

Během těchto Velikonoc bychom rádi přečetli celou Bibli. Společně s dalšími sourozenci nejen z našeho sboru a veřejně.

Podnět k Celonárodnímu čtení Bible vyšel od překladatelů NBK (dnes pod názvem Bible21). Může to být dobrou příležitostí, jak upozornit naše spoluobčany, o čem vlastně Velikonoce jsou. Čteme pro kolemjdoucí, ale také do duchovního světa kolem nás. K tomuto celonárodnímu čtení se zatím přihlásilo přes 60 měst a městěček. Často se ve čtení střídají společně lidé z různých církví a společenství.

Nejde v pravém slova smyslu o evangelizaci, protože nebudou žádná kázání ani výzvy, „jen“ se bude číst Boží slovo. Ale to je hodně, protože Boží slovo je mocné, dávající život a ukazující na Krista.

Celonárodní čtení Bible bude zahájeno slavnostním večerem na Zelený čtvrtek v 18 hodin v Betlémské kapli. Nový překlad krátce představí hlavní překladatel Alexandr Flek, promluví zde také předseda Ekumenické rady církví v ČR, bratr Pavel Černý, a k vidění bude i krátký film o tisku Bible21.

Zlatým hřebem večera bude přednes nově přeložených biblických textů v podání Josefa Somra, Jana Potměšila, Evy Holubové a dalších předních herců. Oficiální záštitu nad celou akcí převzal pan ministr kultury Václav Jehlička.

Vlastní veřejné čtení pak začne v pátek ráno 10. dubna v 10 hodin v ulici 28. října. (To je spojnice mezi Můstkem a Jungmannovým náměstím.) Budeme číst nonstop, přes den s ozvučením, přes noc samozřejmě bez, až do pondělního rána.

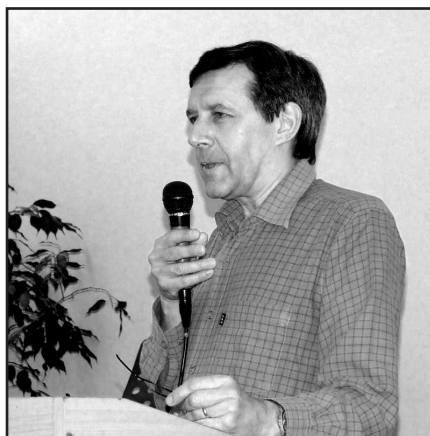
www.biblepraha.estranky.cz

Pokud se chcete připojit a přijít také kousek přečíst, jste vítáni. Stačí se podívat na rozpis na webových stránkách (viz rámeček), možná tam ještě nějaké volné okénko najdete. Nebo nás přijďte podpořit jen tak. Také modlitby za průběh (a počasí) jsou vítané.

Za přípravný tým v Praze

Tomáš Božoušek

SOBOTNÍ SETKÁNÍ

Na posledním setkání služebníků zaznělo, kromě jiného, i krátké a jasné vyučování o hříchu.

Tomáš Dittrich řekl: „Je důležité, jak s hříchem nakládáme. Hřích a zlo Bůh nevymyslel, jsou na světě, protože je i nepřítel na světě. Záchrana od hříchu je uznat ho a říct o něm poctivě.“

Normální je, že křesťan hřešit nechce a když zhřeší a přijde na to, hrkne to v něm. Hřích k nám nepatří, ale jsme za něj zodpovědní. Hříchy můžeme a máme vyznávat. „U mě se rozsvítí

varovné světélko, když dlouho, třeba týden, nemám co vyznávat.“ Hříchy je dobré vyznávat průběžně a přijímat odpuštění. (1Jan 1-9). **Vyznávání hříchu není automatické, ale přirozené.** Někdy Bůh ukáže, že máme vyznat hřích někomu dalšímu, nebo veřejně. To není exhibicionismus, ale poslušnost. Když u vedoucího chybí vyznání hříchů, působí pokrytecky a také se může snadno dostat do pozice „papaláše“, který se nedokáže ponížit. Ve sboru máme chodit ve světle, ale také být diskrétní, dodržovat zповědní tajemství.

Miloš Kačírek Tomáše doplnil: „Je dobré se za hřích stydět, prožít jeho trapnost. **Vyznávejme hříchy a přijímejme odpuštění!**“ Potom pokračoval: V jaké době žijeme? Přicházejí různá proroctví o tom, že bude zmatek, nastanou nepříznivé okolnosti a lidé se

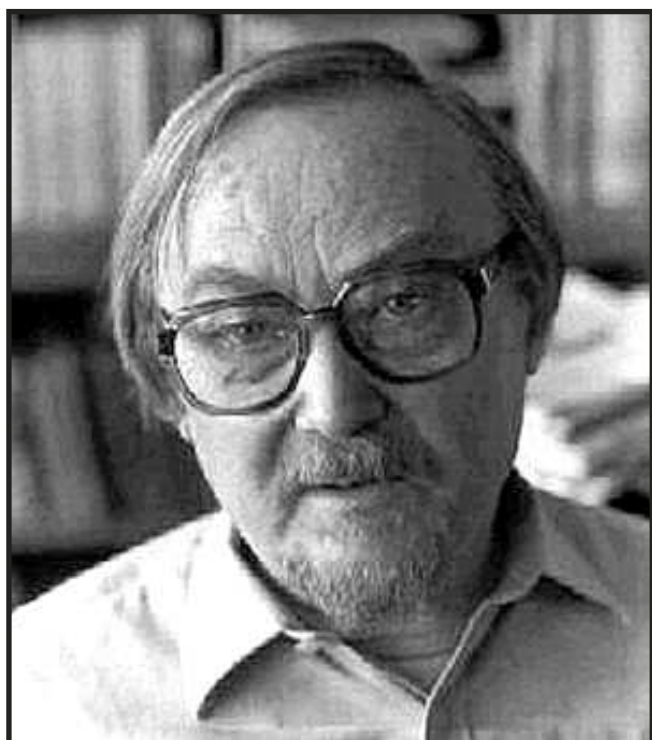
nás křesťanů budou ptát: „Co se děje?“ Obstojí všichni dobří křesťané, když povstanou falešní proroci?

Dříve se lidé trápili daleko méně maličkostmi typu: Kdo mi rozumí? Co si o mě myslí? Neměli při starostech o živobytí čas zabývat se svými bebičky. „Já nechci nikoho znepokojovat, nebo strašit, ale ve Zjevení 6 se píše o válkách, neklidu, hladu a současně o probuzení. Ježíš řekl: „Nebojujte proti tomu, až to přijde. **Pozdvihněte hlavu!**“ Držme se toho, co vyznáváme! **Buďme Kristovy odchylky!** Buďme jiní, je čas vyvyšovat Ježíše.

Nanda

OHLÉDNUTÍ ZA SVATOPLUKEM HAVELKOU

Svatopluk Havelka zemřel v úterý dne 24. února roku 2009 ve věku 84 let.

Někteří lidé ho považovali za největšího českého hudebního skladatele současnosti.

Ač pocházel z evangelické rodiny, patřil k lidem, kteří se po druhé světové válce nadchli pro komunismus. V padesátých letech plodil různé „budovatelské“ skladby.

Později – zejména v 60. letech – se stal známým jako autor hudby k celé řadě českých filmů. Namátkou si vzpomínám třeba na tehdy vynikající film „Až přijde kocour“.

V sedmdesátých letech měl ovšem vážný, téměř fatální problém s alkoholem. Nepomohl ani opakovaný pobyt v protialkoholické léčebně.

Nevím přesně, v kterém roce nastal zvrát. Bylo to buď roku 1977 nebo 1978. Víím ale, že šlo o zvrát velice dramatický, ba v pravém slova smyslu nadpřirozený.

Sváťa se vracel z jakéhosi hudebního festivalu v bývalé Jugoslávii a při čekání na letišti se mu zjevil osobně Ježíš Kristus.

Když se vrátil domů a oznámil to manželce, doporučila mu další pobyt na psychiatrické léčebně, kterou vedl tuším její bratr. Tam za ním navíc poslala jednoho evangelického faráře, Svátova osobního přítele, aby mu to „rozmluvil“.

Nepodařilo se. Co však bylo nepopiratelné, že Svatopluk Havelka po tomto setkání ze dne na den přestal pít.

Zhruba o dva roky později přišel do evangelického sboru na Maniny. Od svého zázračné-

ho obrácení totiž vyhledával křesťanská shromáždění. A holešovický sbor, který se scházel na Maninách, byl tehdy v Praze jediný sbor evangelické církve, kde co se týče biblických hodin neměli prázdniny. Svátů přišel právě o prázdninách – a už zůstal až do konce svého života.

Byl svědkem „probuzení“ maninského sboru téměř od samotného začátku. Chodil pravidelně na maninské „čtvrťky“ a občas tam měl vždy pečlivě připravený a velice podnětný program.

Jen někteří členové holešovického sboru ovšem věděli o Svátově hudební tvorbě. Svátů sice čas od času napsal i nějakou písničku pro křesťanskou mládež; těžištěm jeho tvorby ale byla vážná hudba. Impozantním dílem bylo monumentální oratorium „List Poggia Braccioliniho Leonardu Brunimu z Arezza o odsouzení Mistra Jeronýma z Prahy“. Vzpomínám si na premiéru tohoto díla v narvaném Rudolfinu (byl to tuším rok 1984). Po provedení této dlouhé a náročné skladby byl autor odměněn snad dvacetiminutovým nepřetržitým potleskem. Nezapomeňme, že toto dílo bylo uvedeno v dobách tuhé normalizace. Nu což, censoři tomu stejně nerozuměli... Později Svátů zhudebnil i zprávu Skutků apoštolských o vylití Ducha svatého o Letnicích.

Až do své smrti sledoval Svátů pečlivě dění v naší zemi. Neztratil zájem ani o Boží dílo v našem národě a udržoval přátelství s celou řadou lidí, které poznal jako mladé na Maninách.

Nyní nás předešel do Boží slávy.

Dan Drápal, 2. března 2009

Milí přátelé,

s velkou radostí vám oznamujeme, že Radce, Vítkoví a Štěpánce byl v pátek 27.03. udělen trvalý pobyt na území Chorvatska!

Díky Pánu!! Tím končí několikaleté úsilí a peripetie a vřídaje ohledně podávání si nových a nových žádostí o prodloužení pobytu.

Z celého srdce vám všem děkujeme za modlitby a pomoc v této bitvě!

Za Pitzmosovi

Jitka

Dny dobrých zpráv

28.9. - 3.10. 2009

Wessani

RunAway

Kairos II

Touch Of Gospel

Oáza

Generace za generací

Už léta mám na přední stránce své Bible připsán citát z páté knihy Mojžíšovy, šesté kapitoly:

„Slyš Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.“

Kdo se zabývá historií Izraele ví, že tato slova se po staletí stala vyznáním Židů proti svým nepřátelům, že je měli na rtech, když byli vražděni.

Ale tato slova nebyla určena pro smrt, tato slova byla určena pro život.

...A budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat...

(Volně přeloženo: využiješ každou příležitost, jak své děti seznámíš s mými skut-

ky, aby i ony jednou učinily se Mnou zkušenost a o té zkušenosti vyprávěly svým dětem)

Když se na chvíli zamyslíme, tak určitě zjistíme, že vědomě nebo nevědomě, radostně

nebo v rozpacích přenášíme do svých nových rodin jednání, chování a způsob myšlení svých rodičů. Někdy nám až zatrne při výkřiku: To je ono, celý táta, děda! Zda je to pochvala nebo ne, nechám na vás.

Pak je na nás se rozhodnout, co vědomě chceme přinést do svých rodin. Starou tradici nebo se pokusit vytvořit novou tradici, jejíž geny by byly naroubované a byly Boží?

Židé to měli jednoduché, přesný návod, jak slavit připomínky velkých Božích skutků. Ale

co my? Když nejsme Židé. Učinit krok zpět nebo hledat nový způsob?

Myslím si, že bez pochopení židovských Velikonoc nám úplně nedojde oběť našeho Pána. A co znamená roztržená opona.

Zatímco Židé ve skupinách, po rodinách, zkrátka celá pospolitost, radostně oslavují to přemocné vyjití z Egypta, domu otroctví, zdá se, že křesťané se na Velký Pátek schoulí do sebe a zůstanou tam až do úterň rána. Ale třetí den přišla neděle! Je čas pozvednout hlavy a říct velmi nahlas: Pán byl vzkříšen!

No řekněte, není to důvod k radosti? Za můj hřích bylo zapláceno, byl jsem drazě vykoupen ze smrti a co víc, nemusím žít, ale radostně žít jako milované Boží dítě.

MM

VELIKONOČNÍ ANKETA

Co pro tebe Velikonoce znamenají?

Katka: Čekám, že ke mně Pán nějak promluví, že něco prožiju, užívám si také jarní přírodu.

Dita: Výborný čas, kdy si připomenu, co pro mně udělal Ježíš, a že zase přichází něco dobrého od Boha (léto:)

Miloš: Považuji je za nejdůležitější křesťanský svátek, svým obsahem důležitější než třeba Vánoce.

Jana: Představuji si podle toho, co víme, co udělal Pán Bůh pro moji, pro naši ochranu. Je to čas připomenutí si, co to Krista stálo, a čas slavení, protože byl vzkříšen.

Štěpánka: Pro mě je to nejkrásnější svátek v roce, přijde mi skvělé uvědomit si nějak speciálně to, co pro nás Ježíš udělal.

Honza: Velikonoce jsou pro mě základní a prvořadý křesťanský svátek. Jsou pro mě důležitější než Vánoce. Je asi paradoxní, že bez narození Pána (Vánoce) není úmrtí Pána možné (Velikonoce), ale i přesto slavíme doma Velikonoce jako důležitější a slavnější než Vánoce (napadá mě teď příklad otázky, co bylo dřív: vejce či slepice? Ale vzhledem ke skutečnosti, že nejprve byl Adam a potom Eva, dá se předpokládat, že i problém „vejce / slepice“ je vlastně vyřešen. Dřív byl - kohout! ☺). Velikonoce jsou vlastně dva svátky najednou: 1. vyjití Izraelců z Egypta (Veliké noce a ustanovení slavení Beránka) a 2. smrt a vzkříšení našeho Pána.

Vášek: Svátek. Připomenutí toho, co pro mně Ježíš udělal. Taký trošku smutek z těch všech vajíček, kuřátek a zajičků, kdy lidé o Ježíši nevědí.

Nanda: Velikonoce jsou čas, kdy si (jako i jiné dny) připomenu smysl a důvod svého života. Protože Bůh mi odpustil a Ježíš za mě zemřel, má můj život smysl.

Martin: Trochu si postesknou, jak to ti naši bratři Židé bujaře prožívají a jak tady

v Čechách hledáme vajíčka a baštíme čokoládový králíky - je to děs!

Lucka: Je to pro mě věčná připomínka obětování se a vzkříšení Beránka, a že se nemusím bát předstoupit před Boha, protože mě ospravedlnil.

Jirka: Připomenutí smrti Pána Ježíše, oslava spasení, radost, že mohu díky Velikonocům patřit do Božího království. Taký si připomínám záchranu izraelského národa z otroctví.

**Trochu si postesknou,
jak to ti naši bratři Židé
bujare prožívají
a jak tady v Čechách
hledáme vajíčka
a baštíme
čokoládový králíky
- je to děs!**

Marta: Je to pro mě připomínka toho, co Bůh dodnes dělá pro svůj lid, a co Pán Ježíš i udělal kvůli mně. Vždycky znovu si uvědomím, jak je Boží milost nepochopitelně veliká.

Ladka: Velikonoce jsou pro mně velice rozporuplné. Je mi smutno, že zabili Ježíše kvůli mně, ale mám radost, že za mně zemřel. Jsem Mu moc vděčná.

Vzpomeneš si, kdys je poprvé slavil(a)?

Katka: Asi 5 let po obrácení jsem je nijak zvlášť neslavila, jenom jsem si připomněla, že Ježíš zemřel. Pak jsem je začala slavit trochu víc, na regionu jsme měli několikrát sederovou večeři, moc se mi líbí, je při ní vždycky taková slavnostní atmosféra. Jednou jsem sederovou večeří absolvovala na Kotlasce, bylo to i s pečeným beránkem. A jednou jsem

ji slavila, když ji pořádala ICEJ. Byla zase trochu jiná.

Dita: S vajíčky a zajičkem? Asi ve dvou letech :) S Ježíšem v 19, tj. před 14 lety.

Miloš: Pocházím z malého města a jako malý kluk jsem je slavil tak, že jsem chodil „na koledu“. Tehdy to ale pro mě byly jen „svátky jara“ a křesťanský význam svátku jsem neznal.

Jana: Pokud nemyslíme slavení Velikonoc jako svátků jara, tak to poprvé bylo kdysi v Krkonoších. Nepatřila jsem ještě do církve, ale Pán Ježíš mě k sobě lákal. Byli jsme na dovolené, místo, kde jsme bydleli, bylo těsně vedle kostela, pamatuji si, že bylo krásné předjaří, slézal sníh a všude bylo spousta světla, a nakonec si vzpomínám na nádherný zvuk zvonů, když jsme se v neděli probudili. Modlila jsem se tajně pod peřinou a na procházkách... Poprvé po křtu jsem pak Velikonoce trávila sama doma (což byl pro mě tehdy svátek sám o sobě), a byl to krásný čas v rozhovoru s Bohem.

Štěpánka: Moc si nevzpomínám, ale pamatuji si na krásné Velikonoce, které jsme slavili s dorostem, když jsem byla mladší.

Honza: Asi tak před 12ti až 14ti roky, nevím přesně.

Nanda: Poprvé to bylo opravdu až po uvěření v roce 1985, kdy jsem také byla o Velikonocích pokřtěná. Do té doby mi nosil zajiček a beránek vajíčka a dárky - také dobré, jen o něčem (ničem) jiném.

Lucka: Slavili jsme Velikonoce již v mém dětství. Společně s maminkou a babičkou jsme barvily vajíčka, pekly beránka. Bylo moc prima, že jsme spolu. Protože jsme byli vlažní katolíci, jakési povědomí o Velikonocích jsem měla.

Jirka: Jako pohan někdy v dětství, když jsem maloval vajíčka. Jako věřící (ale ještě neobrácený) před 16 lety v kostele na slavnosti Vigilie.

Marta: Dodnes je pro mne nejsilnějším

zážitkem vzpomínka na čtvrteční pašijové bohoslužby v evangelickém sboru, kdy se pouze četl velikonoční příběh prokládaný (smutnými velikonočními) písněmi.

Lad'ka: Jasně, že jako dítě. Vždycky jsem se těšila, že dostanu nějaké oblečení (aby mě nepokakal beránek). To je nějaký zvyk (aspoň tady u nás).

Víš, jakému židovskému svátku odpovídají?

Vlastně všichni odpovíděli podobně: Pesach - hod Beránka - vyjít z Egypta. Bůh vysvobodil Izraelce z otroctví a prokázal jim milosrdenství. Těm rodinám, kde měli dům označený beránčí krví, jak jim Bůh řekl, se vyhnula smrt prvorozených.

Připomínáte si Velikonoce nějak i doma, s rodinou?

Katka: Asi třikrát jsme si doma dělali

sederovou večeři, četli jsme si z Hagady. Některá jídla jsem z časových důvodů zjednodušila. Líbí se mi ta symbolika. Je to něco jiného, než když do sebe člověk nahází jídlo. Chceme v tom pokračovat, i kvůli dětem.

Dita: Trávíme je vždy s mládeží, a připomínáme si je společnými chválami a čtením z Bible. Doma s dětmi pečeme beránka.

Miloš: Doma nějak speciálně ne, protože k tomu máme dostatek příležitostí u nás na regionu.

Jana: Ozdobíme to doma jásavými barvami a květinami, abychom měli radost, že jsou Velikonoce. Velikonoce, zdá se, moc slavit neumíme ani sami, ani s přáteli, ostatně jako svátky vůbec. A je to škoda. Doufám, že si každý rok doma vymyslíme něco nového, jak Velikonoce oslavit, a že nám nedojde fantazie... Časopisy jsou plné nápadů, jak oslavit svátky jara, tak mám radost, že Sborový dopis jde také příkladem - a otiskne nápady, jak slavit vzkříšení Pána :o)

Štěpánka: Nebývám na Velikonoce doma, jezdíme někam s mládeží, teď je moc nelslavíme, jezdíme na evangelizační Go camp, ale dříve byla vždycky slavnostní snídaně, když to šlo, tak venku, a pak chvály, modlitby. Když jsem byla mladší, měli jsme doma vždycky slavnostní nedělní snídani, pekli jsme beránka apod.

Honza: Každoročně se scházíme celá rodina (je-li možné i s babičkou) k sederové večeři, abychom si připomněli přes skopové (jehněčí), nekvašené chleby, slanou vodu, petržel (hořké byliny) a čtení z Pisma, co se tehdy stalo a co to znamená pro nás.

Vašek: Máme ještě malé děti. Letos jsem jim poprvé vysvětloval, co Velikonoce jsou.

Nanda: Kromě tradičních vajíček na chalupě slavíme i něco jako křesťanský Pesach. Setkáváme se také již tradičně s přáteli a máme hod Beránka. Je nás okolo 15. Večeře s modlitbami, čtením z Bible a promluvy trvá někdy

přes tři hodiny. Je to skvělý večer a i děti tomu přicházejí na chuť.

Martin: Zatím se nad tím zamýšlíme, děti jsou ještě hodně malé, ale chceme je slavit židovsko/ křesťanský :)

Lucka: Je fakt, že to u nás není tak významná oslava jako Vánoce. Ale pečeme beránka, povídáme si, čteme z Bible velikonoční příběh jak ze Starého zákona, tak z Nového, navštívíme příbuzné.

Jirka: Určitě, mluvíme o tom, ale s rodinou to spíš slavíme ve sboru na speciálním setkání. Doma speciální oslavu neděláme.

Marta: Dokud byly děti malé, tak spíše skromněji s vyprávěním velikonočních událostí ze Starého i Nového zákona, vyráběním různých drobností k tématu, pečením beránků apod. Několik posledních roků hlavně se sourozenci ze sboru při sederové večeři.

Lad'ka: Jasně, předloni mě soused zmaloval pomlázkou jak kraslici... Mluvíme s dětmi o tom, co se stalo Ježíši.

Taky chodíme koledovat, a představte si, že se u nás na vsi chodí ještě se řehači. Každé ráno a večer několik skupin dětí dojde na všechny konce vesnice a v určitou hodinu jdou vsi a řehatí na různá udělátka, řehačky, kvrdlačky, upravené žebříňáky apod.

Nebo třeba s přáteli, se skupinkou?

Katka: Spíš s regionem, jak už jsem psala.

Miloš: Pořádáme už řadu let sederové večeře. Jed-

na je zpravidla otevřená pro kohokoliv ze sboru, během některých let jsme také uspořádali sederové večeře pro naše známé (kdy jsme ale buď vynechali, nebo patřičně vysvětlili význam čtvrtého kalicha).

Jana: Většinou jedeme někam ven z města se širší rodinou.

Honza: Pro nedostatek času to slavíme jen s rodinou, vlastně je to i tak dost intimní, protože je to provázáno dáváním dárek (jako na Vánoce) a asi by to hosté neradostně nesli.

Vašek: Několikrát jsme se účastnili sederové

večeře. Jestli se nám povede ji letos uspořádat u nás doma a někoho pozvat, ještě nevím.

Nanda: S přáteli slavíme na chalupě, kde koledu nahradilo setkání celé vesnice u nás doma. Při dobrém jídle a pití přijde někdy i řeč na Ježíše.

Marta: Středeční nebo čtvrteční „sederová večeře“ pro nás bývá vlastně vrcholem Velikonoc.

Lad'ka: Se skupinkou už tradičně na Velikonoce chodíme do domova seniorů.

Jak vnímáš připomenutí a oslavu Velikonoc ve sboru?

Katka: Mohli by se určitě slavit víc, ale hlavně to záleží na tom, jestli má někdo čas a chuť něco zorganizovat a připravit.

Dita: Na našem regionu se peče beran. Káže se (někdy) o Ježíšově vzkříšení. A to se mi líbí.

Miloš: Region pořádá již druhým rokem také Velkopáteční shromáždění, kde čteme odpovídající oddily ze SZ i NZ, chválíme Boha a děkujeme za spasení, které nám získal Ježíš na kříži. Texty jsou upravenou verzí velikonočních vigilií.

Jana: Myslím, že si je užíváme málo. Na to, že jsou to největší křesťanské svátky...

Pán Bůh chtěl a chce, abychom si Jeho jednání připomínali, abychom se z Něho a z Jeho dobroty, díky níž jsme spaseni, radovali a zůstali s Ním v blízkém kontaktu.

Štěpánka: Líbilo by se mi, kdyby to bylo slavnostnější, třeba bílé květiny nebo nějaká hezká výzdoba, jinak dobrý.

Honza: Nejsem si vědomý nějakého výraznějšího slavení Velikonoc ve sboru, nic mně nezůstalo v paměti, ale možná se mýlím, možná se nedělka v posledních letech snažila o nějakou divadelní scénku pro dospěláky.

Vašek: Zajímavá otázka. Zdá se mi, že jinde než ve sboru se Velikonoce nepřipomínají, tak nemám srovnání.

Nanda: Náš region na Velikonoční pondělí většinou pořádá grilování. Je to příle-

žitost pozvat kamarády mezi křesťany. A že jsou Velikonoce, je i dobré téma k hovorům.

Martin: Moc se toho neděje, mám takový pocit (tématické kázání...), chtělo by to něco „živelného“, jak to říct...

Lucka: Bereme to jako výjimečnou věc. Sejdeme se nejen v neděli na bohoslužbě, ale také v pondělí na společném opékání masa. Je to příležitost být spolu, radovat se, sdílet se.

Jirka: Velmi dobře, už jsme několikrát

Co nevěřím v něčem praktickém pomoci (udělat pro ně něco, co potřebují), protože máme radost ze vzkříšení a Pán Ježíš pro nás udělal to, co jsme potřebovali my?

měli společné setkání s grilováním. Bylo to vždy moc prima. Také míváme o velikonoční neděli rodinné shromáždění s tímto tématem.

Marta: Přes velikonoční prázdniny většínou nebýváme v Praze, takže ji moc nevnímáme.

Lad'ka: Většinou grilovačka. MŇAM...

**Přivádějme lidi
ke Kristu.
Však oni už
Velikonoce
slavit začnou.**

Ve srovnání s Vánocemi jsou Velikonoce (mezi nevěřícími) spíš „Popelkou“. Nenakupují se dárky (kromě tun čokolády) a tolik jídla (kromě slivovice).

Jsou také světu méně srozumitelné. Jak bychom je jako křesťané mohli lidem okolo nějak přiblížit?

Katka: Jedině snad pozvat nevěřící do sboru na nějakou akci.

Dita: Asi tak, jako jim můžeme přiblížit Ježíše po celý rok. Krom toho, že je můžeme pozvat na velikonoční shromáždění nebo pečení. Připadá mi, že minimálně moji nevěřící příbuzní jsou v tom dost rezistentní, a co znamenají Velikonoce asi pochopí spíš až tehdy, až poznají, že Beránek umřel i za ně.

Miloš: Důležitá otázka, na kterou nechceme rezignovat. Budeme-li jimi sami žít, mělo by si toho naše okolí všimnout... :-) Budeme mít velikonoční bohoslužby připravené tak, abychom na ně mohli své přátele pozvat. Vytiskli jsme i pozvánky s titulem „Proč velikonoce?“ Tak uvidíme, jak se nám to podaří.

Jana: To je dobrá otázka, budu nad tím víc přemýšlet. Vánocům asi také nevěřící úplně nerozumí, vnímají je jako svátky míru a lásky; možná, že tím směrem bychom mohli začít při zvěstování dobré zprávy - stalo se to proto, že Bohu na nás tolik záleží. Jenomže slavit Velikonoce znamená nejen vnímat hodnotu lásky, ale také uznat svůj hřích, a tady se to láme. Napadá mě: co nevěřícím v něčem praktickém pomoci (udělat pro ně něco, co potřebují), protože máme radost ze vzkříšení a Pán Ježíš pro nás udělal to, co jsme potřebovali my? Když to Bůh dělal ze zájmu o nás, pojďme dát druhým svůj zájem o ně.

Štěpánka: Podle mně by se mělo více zdůrazňovat, že je to vlastně nejpodstatnější a nejdůležitější oslava roku. Bylo by dobré mít třeba shromáždění, kam by se dali pozvat nevěřící přátelé a známí.

Honza: Bylo i pro mně těžké se přeorientovat z Vánoc na Velikonoce, těžko to čekat od pohanů. Proměnu ve vnímání může udělat jen Bůh, a já můžu jen přinést vlastní svědectví o tom, jak mě Bůh změnil a proč to teď vnímám jinak než ostatní svátky.

Vašek: Přivádět lidi ke Kristu. Však oni už Velikonoce slavit začnou.

Martín: Co třeba kampaň: Zpět ke kořenům: Velikonoce = znovuzrození: jedinečná příležitost pro Tebe změnit svůj život.

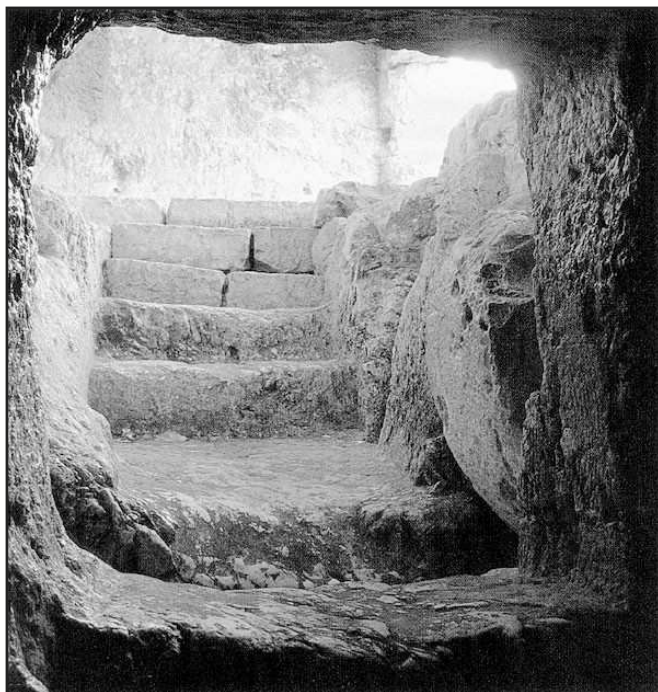
Lucka: Myslím, že je to zase o našem životě. Když naši přátelé a sousedi vidí, že Velikonoce u nás nejsou o tom, kolik si vykoledujeme vajec, kolik ran ušetříme svým nejbližším osobám ženského pohlaví a kolik

čokolády sníme, tak se jistě zeptají...

Jirka: Napadá mě jediné větší reklama tomu, že to nejsou svátky jara, ale smrti a vzkříšení Spasitele. Asi je nejlepší říct to osobně právě přátelům, kteří je slaví „tradičně“. Já se to tak snažím dělat a vysvětluji, proč nechodíme šlehat holky a nerozdáváme vajíčka.

Marta: Myslím, že právě sederová večere je velmi dobrá příležitost pozvat někoho z blízkého okolí - spojuje příjemné (společensví, slavnostní atmosféra, dobré jídlo) s užitečným (jasně řečené evangelium).

Lad'ka: Když jsem ještě pracovala, tak jsem si pro své zákazníky připravila malý dopis. Ten jsem jim pak s přáním krásných Velikonoc dala. Možná to letos připravím pro koledníky, co k nám přijdou...

Nenechte si ujít příležitost setkat se s našimi misionáři

**Setkání s Dohnalovými
a Pitzmosovými**

**se uskuteční v sobotu
6.6. 2009**

10:00-13:00

v prostorách KS Praha

Kurz o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecnství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojuje do Kristova těla.

Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecnství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelni a kde také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z Vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Abyste tuto možnost mohli zvážit, pořádáme kurz o vstupu do sboru,

jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší věrouky a je prostor k otázkám. Absolvování kurzu nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tento kurz je vhodný a potřebný i pro ty,

kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Kurz má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdíleční a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu.

První tři setkání se uskuteční v úterý 21.04, 28.04. a 05.05. od 18,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání bude končit okolo 20,00 hod.

Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724 435 300

Těším se, že se s Vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

František Běhounek: Fregata pluje kolem světa

Je to poprvé, co v této rubrice představuji žánr, kterému se většina čtenářů věnuje asi jen okrajově. Je to škoda. Řada cestopisů, hlavně těch starších, byla tím nejnapínavějším čtením, jakým doba, ve které vznikly, mohla přinést. Není divu. Cestování bylo kdysi na poněkud jiné úrovni než dnes. Kniha „Fregata pluje kolem světa“ byla napsána Františkem Běhounkem podle údajně na půdě nalezených cestovních deníků námořního kadeta, Čecha Karla Kaliny. Že jde o cestopis, byť poněkud netradiční, jsem si uvědomil až po mnoha letech.

z pohledu osmnáctiletého studenta námořní akademie, který ve svých ideálech o poctivosti a upřímnosti nehodlá dělat kompromisy. To mu od prvních okamžiků nalodění přináší plný lodní pytel problémů s posádkou a především neurvalým až surovým vrchním kormidelníkem Gianem. Na Novaru dostal na poslední chvíli ke Kalinovu údivu povolávací rozkaz i jeho nelepší kamarád a spolužák z akademie Alex Karaman. Ten je mu aktivní podporou při mnoha dobrodružstvích, do kterých se dostanou často díky vlastní zvědavosti a smyslu pro spravedlnost. Jejich soupe-

ním cílem fregaty pochopitelně není plavba jako taková. Ale především navazování nových vědeckých a diplomatických kontaktů, objevování nových živočišných i rostlinných druhů, poznávání vzdálených kultur. Ke čtenáři se tak dostává touto knihou v mimořádně čtivé podobě mnoho cenných poznatků o zvycích, přírodě i o politickém dění poloviny devatenáctého století.

Plavba Novary je historicky doloženou událostí. Na rozdíl od nalezení rukopisu kadeta Kaliny, o jehož existenci pochybuji. Vypadá to, že autor po pečlivém studiu, vymyšleným dobrodružstvím obohatil osobní deník velitele výpravy komodora svobodného pána von Wüllerstorff-Urbaira. Jeho kopii mají k vypůjčení v historickém fondu vědecké knihovny v Olomouci.

Fregata pluje kolem světa se dá v antikvariátu sehnat jen výjimečně.

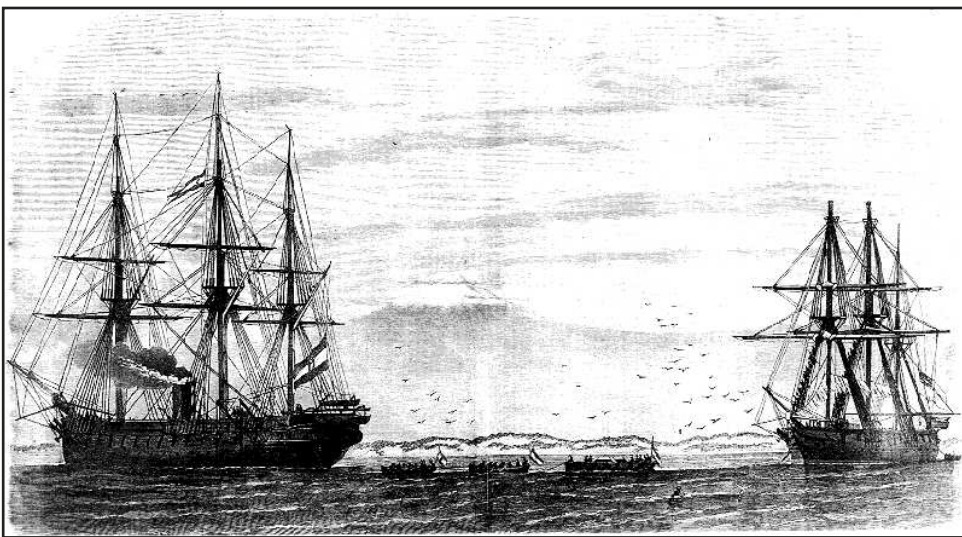
V současné době u knihkupců v nabídce není. V knihovnách s jejím vypůjče-

ním problém není.

Pavel Rosecký

8. května 1859 zastihla v chilském přístavu Valpareisu fregatu Novaru špatná zpráva: Válka mezi Francií a Rakouskem je na spadnutí. Velitel výpravy komodor von Wüllerstorff-Urbair dal příkaz k návratu, aby se Novara mohla připojit k rakouské válečné flotile. Návratem do mateřského přístavu skončila tak dva a půl roku dlouhá, částečně vědecká výprava na tu dobu značného rozsahu.

Její průběh je velmi živě popisován

ření s vrchním kormidelníkem je doprovází po větší část výpravy a končí krátce po Gianově dezerci a zmizení lodní pokladny. Hlavní

Světový den modliteb

31. května 2009 od 14:00
Betlémská kaple, Praha 1

Setkání křesťanů z různých církví
ke chvalám a přímelným
modlitbám (nejen) za naši zemi

Přípravný tým:

P. Šimmer, J. Unger, L. Ondráček, J. Čihulka,
V. Skála, D. Loula, T. Korčák a M. Kouklík

Hudební skupina pražského
Domu modliteb (BHOP)

Akci bude předcházet
třídní půst

Pořádáno pod záštitou
KMS a ČEA

Akci můžete podpořit
darem na č. ú. 576955803/0300
v. s. 682500

Bližší informace:
www.gdop.p.payer-house.net
www.globaldayofprayer.com

www.kmspraha.cz

Křesťanská knihovna Praha

Baranova 32
130 00 Praha 3, Žižkov
tel. 222 724 856

e-mail: christianlibrary@quick.cz

<http://www.christianlibrary.cz/>

Mimořádná nabídka:

Kupon na jednoměsíční členství v Křesťanské
knihovně zdarma s nynější platností až do
června 2009.

K registraci stačí dvě fotografie
a předložení identifikačního průkazu.

Kupon naleznete na straně 10.

Choreografie pochodu pod vedením šéfa baletu Moravskoslezského národního divadla

Praha 2009 Pochod dobré vůle

Pro tančí centrem prahy

19.4.

Staroměstské náměstí

od 13.30 hod.

Pochod dobré vůle povede ze
Staroměstského náměstí do
Valdštejnské zahrady, kde se
jeho účastníci připojí k programu
shromáždění „Všichni jsme lidé“.
Cílem pochodu je vyjádřit
nesouhlas s rasistickými
předsudky a zároveň jeho
choreografií umělecky vyjádřit
duchovní proměnu beznaděje
v naději. Na trase dojde k několika
zastavením na významných
místech, která budou kreativně
ztvárněna tancem, hudbou
a rytmičkou, včetně recitace
starozákonních textů a modliteb.

Pořádá Mezinárodní křesťanské
velvyslanectví Jeruzalém (ICEJ) ve
spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy.

Trasa pochodu 1 Staroměstské náměstí 2 Kačkovo náměstí 3 Maiselova synagoga (ul. Maiselova) 4 Pinkasova synagoga
5 Rudolfinum (Náměstí J. Palacha) 6 Mánesův most 7 ulice Letenská (v polovině ulice pochod vstupuje do 8 Valdštejnské zahrady).

Seminář pro služebníky dětem

v sobotu 25. dubna, 9.30 – 16.00 hodin ve sborovém domě Na Žertvách

Témata:

- Srdce služebníka
- Chvály s dětmi
- Jak se děti učí
- Jak učit s využitím všech smyslů
- Jak používat předměty při vyučování
- Nedělka pro dospívající

Vyučující:

Libuška Pavelková (zakladatelka Dětské misie v ČR), Lucie Beštová,
Ráchel Bícová, Marta Božovská, Mírek a Hanka Hoblíkovi
Těšíme se na vás!

Informace: Ráchel Bícová, email: rachel@samuelcz.com

Předběžné přihlášky: v kanceláři sboru, telefon: 284 822 294, email: praha@kaes.cz

Vyjděte s námi v neděli 19. dubna 2009 na

POCHOD DOBRÉ VŮLE

proti nákaze rasismu a antisemitismu

Pochod dobré vůle začíná ve 13:30 hodin na Staroměstském náměstí a povede na Klárov na Malé Straně. Choreografie pod vedením šéfa baletu Moravskoslezského divadla v Ostravě má umělecky vyjádřit duchovní proměnu beznaděje v naději. Akce vyvrcholí ve Valdštejnské zahradě od 15 hodin tradičním setkáním

VŠICHNI JSME LIDI,

na kterém promluví: pamětnice přeživší Osvětim,
nositelka státního vyznamenání Marta Kottová,
zástupkyně muzea Jad Vašem v Jeruzalémě Susanna Kokkonen,
mezinárodní ředitel ICEJ z Jeruzaléma Jürgen Bühler,
velvyslanec státu Izrael v ČR J.E. Jaakov Levy a další osobnosti.
Hudební host: izraelský zpěvák Yair Dalal.

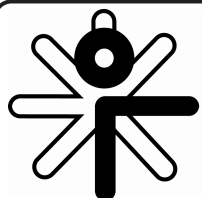
**K TRIUMFU ZLA POSTAČÍ,
KDYŽ SLUŠNÍ LIDÉ NEBUDOU DĚLAT NIC.**

Pod záštitou předsedy Senátu PČR Přemysla Sobotky a primátora hl. m. Prahy Pavla Béma pořádá Mezinárodní křesťanské velvyslanectví Jeruzalém – česká pobočka (ICEJ) ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy.

vstup volný
www.vsichnijsmelidi.cz

**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info *Maruška Bukáčková*
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info *Dita Frantíková*
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info *Michal Klesnil*
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Je ti mezi 12 a 26 lety, máš o Velikonocích volno a chtěl bys sloužit Bohu?

Pak tě KSM o.s. ve spolupráci s mládeží KS Praha,
o.s. Isachar a Teen Challenge zve na:

Velikonoční Go – Camp na Žižkově

Akce se koná od *středy 8.4.2009* do *neděle 12.4.2009* v **Dětském centru Teen Challenge** na Žižkově.

Co tam: budeme evangelizovat tancem, scénkami, svědectvími, rozhovory, hrami a fotbalem a pracovat na stavbě nového domu dětského centra Teen Challenge a také mít společenství mezi sebou navzájem.

Zúčastnit se mohou i ti, co se „necítí“ na pouliční evangelizaci, bude příležitost sloužit i jinak.

Podrobnější **informace**, cenu a datum přípravného setkání najdeš na www.mladezpaha.kaes.cz, nebo u **Rút Vávrové** (775223497, rut.vavrova@gmail.com).

O.s. Isachar pořádá ve stejném termínu také Go – Camp v severních Čechách, je možnost zúčastnit se i této akce, více info u Rút.

Kupon na členství v knihovně

Jednoměsíční členství pro jednotlivce ZDARMA
v Křesťanské knihovně Praha
Baranova 32, Praha 3

Platný do 30. června 2009

www.christianlibrary.cz

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

AUTOBUS

dramatizace románu C. S. Lewise Velký rozvod

Neděle 26.dubna od 19:00

Strašnické divadlo (Solidarity 53, Praha 10)

VSTUPNÉ 90,- Kč

www.kairos2.wz.cz

Základy křesťanského života

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství, možnost dotazů a osobních rozhovorů

Kdy: 22.1.–23.4. 2009 vždy ve čtvrtek v 18:30 hod.

Kde: sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8, Libeň

Doprava: Metro B Palmovka

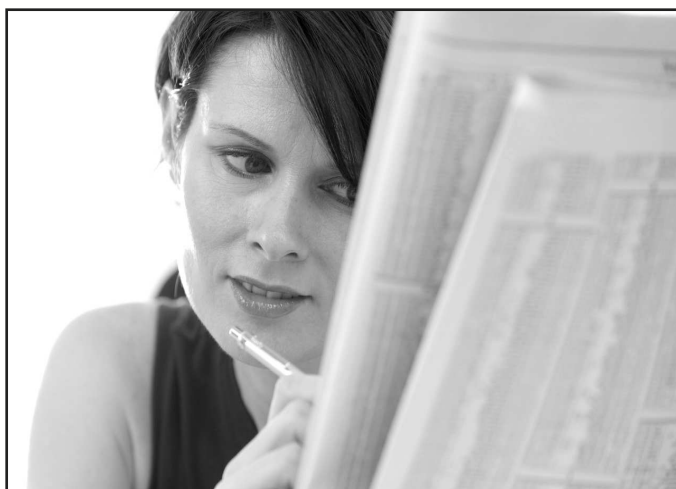
Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a jeho hosté

Chvály: Jiří Bešta

Témata přednášek

- 12) 9.4. Osvobození od hříchů minulosti
- 13) 16.4. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 14) 23.4. Pán Ježíš přijde znovu

12.4.v ŠEST hodin

**Ortenovo náměstí
škola TGM
Praha 7**

Šestá

Večerní setkání pro mladé,
kde to žije!

**Království
spravedlnosti**

**hudba
tanec - scénky
nápojový bar**

!vstup zdarma!

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpraha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 – Dita Frantíková

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

Neděle 3. 5. v 15:00, KD Ládví, metro C Ládví, Praha 8
(chvály od 14:00)

Neděle 7.6. v 15:00, KD Ládví

Pozor - v červenci se společné sborové shromáždění nekoná, je Křesťanská konference

Setkání služebníků

soboty 23.5., 19.9. a 28.11. 2009 v 9:00

Sborová modlitební

Pondělí 20.4. v 18:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajska zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/20

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:** pondělí 6.4. v 18:00 u Václavků
- **Počet členů:** 112/28/51
- **Vstup:** Aleš Náhly
- **Narození:** František Prachař

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30 Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
- **Počet členů:** 55/16/26

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (9:45 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod A), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 46/2/27
- **Vstup:** Jana Laštovičková

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 88/21/51
- **Výškrtnuti:** Martin a Kateřina Schnablovi

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 78/15/27
- **Výstup:** Marek a Věra Markovovi (přestup do CB JM)

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitební:** Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 80/11/18

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 41/3/18
- **Zemřel:** Svatopluk Havelka

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 3. května 2009.**

